Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0740
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 26 mei 2021
Ingediend door	: De consumenten
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Rabobank
Datum uitspraak	: 18 augustus 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De commissie komt tot het oordeel dat de consumenten geen belang hebben bij hun vordering om de berekeningsmethodiek voor de wijziging van de berekening van de opslagen aan te passen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van Rabobank; 3) de reactie van de consument (de repliek).

1.2 De commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Het geschil

De feiten

2.1 De consumenten hebben bij Rabobank een aantal hypothecaire geldleningen. De schuldmarktwaardeverhouding is dusdanig dat de consumenten geen *Loan-to-Value* opslag aan Rabobank verschuldigd zijn.

2.2 Van de geldleningen maakt een Rabo OverwaardePlan onderdeel uit. Rabobank heeft in dat verband een hypothecaire geldlening met een limiet van € 116.500,00 verstrekt. De consumenten hebben een deel daarvan opgenomen. De resterende op te nemen ruimte bedraagt ongeveer € 75.000,00.

2.3 De consumenten hebben in 2021 van Rabobank een berekening ontvangen over de toepasselijke risico-opslagen op de hypothecaire geldlening. De consumenten hebben naar aanleiding van die berekeningen een klacht ingediend over de daarbij door Rabobank gehanteerde grondslagen.

De klacht en vordering

2.4 De consumenten hebben ten eerste opgemerkt dat Rabobank van een te lage WOZ-waarde is uitgegaan om de woningwaarde te bepalen. In de interne klachtprocedure hebben zij daarom alsnog de laatste WOZ-beschikking aangeleverd en is de juiste woningwaarde meegenomen. Ten tweede hebben de consumenten opgemerkt dat Rabobank ten onrechte de gehele kredietlimiet van het OverwaardePlan telt in haar berekening van de *Loan-to-Value*. In plaats van de gehele kredietlimiet zou Rabobank volgens de consumenten slechts het opgenomen deel mogen meenemen. Op het moment dat de klacht in de interne klacht-procedure werd ingediend ging het daarbij om een daadwerkelijk opgenomen bedrag van € 41.414,00. Volgens de consumenten is het niet opgenomen deel van het OverwaardePlan geen daadwerkelijke schuld. Bovendien is het voor Rabobank mogelijk om bij aanvullende opnames eisen te stellen en eventuele nadere opnames te weigeren. Tot slot hebben de consumenten opgemerkt dat Rabobank niet alleen naar de schulden en de woningwaarde zou moeten kijken, maar ook naar de tegoeden, waaronder het saldo van de spaar-rekeningen en de positieve saldi op de rekeningen courant. De consumenten hebben omwille van het voorgaande gevorderd dat Rabobank haar berekeningswijze dient te herzien.

Het verweer

2.5 Rabobank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 Rabobank heeft als belangrijkste verweer tegen de vordering van de consumenten aangevoerd dat er geen sprake is van enig concreet nadeel. De consumenten betalen op dit moment geen LTV-opslag. Zij hebben dus geen voordeel bij enige wijziging van de berekening van de opslagen.

3.2 De commissie volgt dit verweer van Rabobank. De consumenten verlangen van de commissie alleen het oordeel dat Rabobank haar berekeningsmethode dient aan te passen. Dat oordeel is een verklaring voor recht. Het is dan aan consumenten om aan te tonen dat zij een concreet individueel belang hebben bij die vordering. Zie ook de uitspraak van de Hoge Raad van 27 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:760, te raadplegen op www.rechtspraak.nl.

Een eiser heeft een belang bij een verklaring voor recht, als hij schade heeft geleden of voldoende aannemelijk is dat hij schade zal lijden.[1] Daarvan is in dit geval geen sprake, aangezien niet gesteld of gebleken is op welke wijze te voorzien is dat de schuldmarkt-waardeverhouding in de toekomst zodanig zal wijzigen dat Rabobank in dat verband risico-opslagen in rekening zal brengen aan de consumenten.

3.3 De commissie concludeert dat de vordering van de consumenten dient te worden afgewezen.

3.4 Ten overvloede merkt de commissie het volgende op. Rabobank heeft een ruime mate van vrijheid om haar eigen risicobeleid te kiezen. De keuzes die daarbij door Rabobank worden gemaakt, worden begrensd daar waar zij naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar moeten worden geacht. Dat die grenzen overtreden zouden zijn door in het onderhavige geval de kredietlimiet van het OverwaardePlan in plaats van het daaruit opgenomen deel mee te nemen in de berekening van de *Loan-to-Value* is naar het oordeel van de commissie niet komen vast te staan. De keuze om daartoe over te gaan, kan immers even goed zijn ingegeven om toekomstige opnames tot aan de limiet voor klanten te vergemak-kelijken. De consumenten hebben niet aangevoerd op welke onaanvaardbare wijze zij in dat verband benadeeld zijn. Ook het argument dat Rabobank de spaar- en rekening courant tegoeden zou moeten meenemen in de berekening van eventuele opslagen is een stelling die niet gevolgd wordt, nu deze tegoeden niet als zekerheden aan het hypotheekrecht van Rabobank zijn verbonden.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

[1] Zie ook Geschillencommissie Kifid, nr. 2020-142, te raadplegen op www.kifid.nl/uitspraken.